

[Ministeren for skatter og afgifter]

fra fondsbeskatningen, der svarer til det lovforslag, regeringen har fremsat, 0,3 mia kr., altså 300 mill. kr. Det betyder, at vi for 1986 får et overskud på 200 mill. kr., og det vil i virkeligheden sige, at det er provenuneutralt. Når vi kommer i den sidste ende, vil de samme tal føre til et underskud på 3 mia kr.; det forudsætter altså en fradragssanering i den ende på 1,4 mia kr. Det er de tal, vi arbejder med.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne tage fat i det allersidste, der har været diskuteret, dette, at man kan konstatere, at der mangler mellem 3 og 4 mia kr. i, at dette udspil er neutralt. Nu kommer vi fra regeringer, der har sagt noget, vi har stilet på – og man må gerne i dag bebrejde mig, at jeg stolede for længe på det – nemlig: lad os bare tage de øgede udgifter; det går nok til den tid. Nu er vi altså kommet dertil, at vi har en regering, der siger: lad os bare love skattelettelse; det går såmænd nok til den tid. Det går altså ikke. Et skatteudspil af den art gør mig virkelig bekymret.

Det er også blevet sagt, at det må være et godt udspil, når 92 pct. af skatteyderne ikke skal beskattes progressivt. Nej, det er ikke noget som helst bevis for det. Der mangler kun 8 pct., siger man. Ja men hvad er det for 8 pct.? Det er de 8 pct., der er bedst i stand til at klare en øget skattebyrde, og hvad gør man ved dem? Dem sætter man ned. En skattepligtig indkomst på 200.000 kr. får en skattelettelse på 7.000 kr. Jeg kan måske til illustration heraf sige, hvad der ville ske bare ved en så beskeden bruttobeskatning som 5 pct. En skattepligtig indkomst på 200.000 kr. i dag vil ikke usædvanligt svare til en bruttoindkomst på 400.000 kr. Der er oven i købet folk, der har stået heroppe og fortalt om deres personlige forhold, at det er sådan for dem. En bruttobeskatning på bare 5 pct. af de 400.000 kr. ville give ikke en skattelettelse på 7.000 kr., men en skatteforøgelse på 3.000 kr.

Det kan ikke hjælpe noget, at man siger: når 92 pct. er inde i proportionen, er det godt. Den går ikke. Jeg mener, at vi skal forlænge proportionalstrækket, men det kan ikke stå alene. Forudsætningen er, at skatterabatten på de fradrag, der bevares, er ens

for alle, og at der kommer en ekstra skat på bruttoindkomsten.

Venstres ordfører sagde, at det vil gavne de rige og skade de dårligst stillede, hvis vi gør, som de radikale vil det, nemlig omlægger rentefradraget. Nej, det vil det ikke. De unge og de, der ligger i mellemindkomsterne, er i dag inde i proportionalstrækket på grund af gælden i huset og vil ikke mærke omlægningen, men de rige får for fremtiden ikke 73 pct.s rabat på deres husfradrag, de får ligesom de unge knap 50 pct., og det er dér, vi skal hen. Det kan ikke hjælpe noget, at man tror på, at man kan lave en skattereform, som kun de 8 pct. bedst stillede får gavn af.

Må jeg så føje til, for at man ikke skal misforstå det fra anden side: det er vanvid at tro, at de 8 pct. i dette land, der tjener mest, kan betale for velfærdsstaten. Ønsker vi at bevare velfærdsstaten, kan vi ikke undgå, at også mellemindkomsterne kommer til at betale en betragtelig del af deres indkomst i skat. Så kan vi vælge at stryge den, men så må vi også vide, hvad det er, vi gør.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

• Kun kort. Hr. Bernhard Baunsgaard gjorde sig skyldig i en stor misforståelse; regeringen fremsætter jo ikke lovforslag i dag, hvor alle pengene skal passe. Regeringen fremlægger en redegørelse, som er udtryk for nogle principper, og hvis vi kan skaffe enighed om redegørelsen, hører hertil også enighed om, hvor pengene skal skaffes fra. Vi har nogle ideer. Vi er parat til at tale også med hr. Bernhard Baunsgaard – specielt med hr. Bernhard Baunsgaard – om det, og pengene skal nok komme til at passe i den sidste ende, før der bliver fremsat lovforslag.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard må have misforstået mig. Det, jeg talte om, var følgende: hvis man beholder en meget høj beskatning af renteindtægter og begrænser fradragets retten for renteudgifter, sker der blot det, at de, der er så velhavende, at de har en formue, der giver renteindtægt, selvfølgelig vil forsøge at bringe den renteindtægt ned ved at skyde denne formue ind i et hus, hvorved de bringer renteudgifterne i huset ned, og når de har en mindre renteudgift, slipper de for at få